



Відомий український письменник [Андрій Кокотюха](#) вже традиційно в лютому підводить свої «чтивні» [підсу](#)  
[мки](#)  
[минулого року](#)  
за результатами авторської сторінки  
[«Кримінальне читиво UA»](#)  
на  
[«Буквоїді»](#)

Цього разу в Топ-5 першим стоїть пригодницький роман [Олексія Волкова](#) "[Емісар](#)", про який Андрій Кокотюха пише наступне.

Передкрайній роман кращого автора трилерів в Україні, [«Слід на воді»](#), був виконаний у невластивій Волкову повільній манері. Його герої замість діяти часто рефлектують. Виявляється, саме такого українці схильні вважати суперменом - мене такий незвичний Волков трошки пригнітив, бо кілька вечорів я відверто нудився з детективом без убивства. Тож крайній його роман, «Емісар», нагадав про того Волкова, якого палко любив не лише я, а якого сильно заповажали втомлені від інтелігентів у літературі активні успішні українці.

Герой, людина з серцем, розмішеним від народження праворуч, потрапляє відразу з перших сторінок у вир карколомних пригод. Опинившись у процесі навіть не міг двох, а між трьох вогнів. Фрагменти паралельної історії якщо гальмують оповідь, то не на довго, пропонуючи вибагливим читачам «роман у романі», причому - історичний, модний сьогодні. «Емісар» ставить руба дуже важливе питання: чи може, чи має право на повноцінне існування україномовний бойовик. І не менш важливе: чому україномовні автори та видавці досі не спробували забрати цю благодатну територію у «мечених», «бешених» та «фартових».